

Festa del Riu Ascó.

Pal ensabonat, amb premis a la captura de la cullera, a les caigudes més espectaculars i a les millors disfresses. Cursa de natació, i també torada de melons i síndries.

Concert de Joan Rovira a Amposta.

En el marc de les Festes Majors d'Amposta, concert de Joan Rovira, presentant el seu tercer disc 'Dies millors'. Ritmes caribenys i festius combinats amb unes lletres eufòriques.

Anàlisi

Riba-roja creu en el seu futur

Antonio Suárez
Alcalde de Riba-roja

L'Ajuntament de Riba-roja d'Ebre ha rebut la notícia sobre la inspecció mediambiental integrada, en sentit favorable, del centre de valorització i dipòsit de residus de les Valls. Tot un reconeixement a una tramitació ben feta i transparent d'aquesta infraestructura, d'un departament de Territori que s'ha escoltat a tothom, menys a qui ha estat el seu home de confiança al territori durant tres anys. Fet que ha portat a tot un govern –inclos el President Torra– a posicionar-se en contra l'acció legal, reglada i legítima d'un municipi del país.

Tot responia a una estratègia electoral d'ERC Ribera d'Ebre, mai a un sentir comarcal majoritari, en una comarca sense model econòmic consensuat. La presidenta del Consell Comarcal així ho reconeixia en el seu discurs d'investidura, moment en què va fer una defensa aferrissada de la ruralitat alhora que demanava el desdoblament de la C-12. La mateixa presidenta que mesos enrere es mostrava contrària a un augment del pas de camions en aquesta via. Vam trobar a faltar que es reivindicés la continuïtat del pont de Riba-roja (via PENTA), perquè Riba-roja és Ribera, no?

La faràndula comarcal ha portat a molts alcaldes a deambular més hores pel terme de Riba-roja que pels seus respectius termes. Esperem que aquesta posició, bel·ligerant contra l'una obra d'un poble veí, sigui la mateixa davant la resposta tèbia del Govern de la Generalitat amb els afectats pel foc de la Ribera, i que no acabin com els afectats pels incendis de l'Empordà el 2012.

No entenem la declaració a un servidor com a persona *non grata* per part del Ple de l'Ajuntament de Benissanet, que no respon al sentir del poble de Benissanet. Ben mirat, l'alcalde de Riba-roja només ha fet el que tan pregonava

el seu homòleg: el poble mana, el govern obeeix.

El vot favorable sense condicions del PDeCAT a una transfuga, al Ple de constitució del Consell Comarcal, és la renúncia a la política, signe i símptoma d'un partit en descomposició.

Iniciatives com la creació d'un banc de terres o d'un nou reg de 130 hectàrees a Riba-roja són silenciades. En canvi, la prepotència d'alguns els porta a criticar iniciatives per reduir la generació de residus a la nostra festa major. Si un servidor actués amb tant desvergonyiment podria afirmar que algun pixapins de la Torre està convertint l'admirable iniciativa solidària Rebrotem en una eina per tapar les vergonyes de la inacció d'un govern en mans del partit on ell milita.

Tot i això, celebrem la reducció del cànon de l'aigua i de residus

«La faràndula comarcal ha portat molts alcaldes a deambular més hores pel terme de Riba-roja que pels seus respectius termes»

–iniciativa parlamentària prèvia als incendis– per afavorir la reindustrialització de la Ribera Nord i Flix. Estem cansats que una classe dirigent funcional i de l'empresa privada criminalitzi els grans centres d'ocupació riberencs i imposin l'emprenedoria i la generació d'empreses com única via de generació de treball. Aquesta via i l'atracció d'empreses de fora no són vies excoelents.

Ara bé, per exigir al govern del país la millora d'infraestructures viàries comarcals, plantar cara perquè ajudin als afectats del foc, afavorir l'atracció d'empreses foranes o fomentar l'emprenedoria riberenca ens cal model de comarca i unitat.

I aquí és on trobaran Riba-roja d'Ebre, que amb el treball continuat i positiu dels darrers anys ha elevat el seu nivell d'autoestima i creu en el seu futur, allunyat dels disbarats que hem presenciat en el que es refereix a política comarcal.

Sergi Saladié, en una imatge d'arxiu. FOTO: LLUÍS MILLAN / DT

Sergi Saladié Pagès, activista, professor i exdiputat de la CUP

«LES NUCLEARS CREEN DESERTS DE POBLACIÓ»

Entrevista

Despoblament Rural. Saladié és professor i investigador al Departament de Geografia de la URV, i també pagès

ANTON MONNER
GANDESA

Sergi Saladié també és activista en defensa del territori. Exdiputat de la CUP al Parlament de Catalunya.

Catalunya i les Terres de l'Ebre i comarques de l'interior viuen panorames diferents respecte a l'economia i la demografia. Quines consideracions ens pot donar sobre això?

En el darrer segle a Catalunya, però també arreu del món, la població rural ha marxat a les ciutats o al litoral. Actualment, a Catalunya només produïm aproximadament el 30% de tot el menjar que necessitem i només el 4% de tota l'energia que consumim. Amb aquestes dades és obvi que el món rural està forçosament en declivi.

Creu que les administracions actuen adequadament per solucionar els problemes sobre el despoblament rural?

Queda clar que el món rural no és una prioritat per a la Generalitat de Catalunya. Si mirem els darrers 5 pressupostos aprovats des de 2011, veurem que al Departament d'Agricultura, Rama-

deria, Pesca i Alimentació només se li destina el 2% del pressupost de tots els Departaments. Si entenem que la base del món rural és el sector agrari, queda clar que els recursos destinats són totalment insuficients.

Com actuaria vostè per revertir el problema?

Només que la Generalitat de Catalunya, de qui diàriament en depenen 1 milió d'àpats entre escoles, hospitals, etc., decidís oferir tots els menjars basats en productes de proximitat i ecològics, el repoblament del món rural estaria garantit. Es necessitarien milers de pàgines i ramaderes que recuperessin terres de conreu i pastures per generar tota la diversitat d'aliments. Amb aquesta acció tan senzilla es permetria recuperar una superestructura territorial agrària que facilitaria que els productes de proximitat i ecològics fossin habituals.

Creu que sent els que produïm més electricitat i disposem del riu Ebre hem aprofitat bé aquests recursos?

No. On va l'electricitat que generen aquestes terres? On van la major part dels ingressos? Exacte, als sistemes urbans. Ens han

convertit en un mer objecte físic on disposar els seus sistemes de generació elèctrica a canvi de pràcticament res. En un estudi que vaig fer el 2014, vaig poder concloure que les centrals eòliques a Catalunya només reverteixen als municipis un 3,4% de la facturació. Les nuclears creen deserts demogràfics i econòmics al seu voltant: només cal mirar el polígon industrial d'Ascó completament buit, en un municipi que ha perdut el 10% de la població de que funcionen les centrals.

Com veu el futur dels pobles de l'interior?

M'agrada ser optimista i pensar que degut a la crisi energètica i climàtica que estem començant a tastar, els pobles i les comarques reviuran. I ho faran des d'una doble vessant: refugi i expectativa. Refugi, perquè viure a un poble, en general, és més barat que a una ciutat i hi ha més possibilitats de subsistència. Expectativa, perquè seran aquests espais rurals els que generaran provisions bàsiques (aliment, energia) que cada cop serà més difícil que pugui proveir el món globalitzat, i això generarà nous llocs de treball que han de permetre un cert nivell de repoblament.